

HOMILIE

van Mgr. Van den Hende op Palmzondag bij de diocesane Wereldjongerendag, St. Victorkerk Waddinxveen, Palmzondag 9 april 2017

Matteüs 21, 1-11

Jesaja 50, 4-7

Filippenzen 2, 6-11

Matteüs 26, 14-27, 66

Nadat we de intocht in Jeruzalem hebben herdacht, zijn we al gauw gekomen bij het moment van de kruisiging. Eerst is het ‘Hosanna!’ daarna bespotting en veroordeling en ze schreeuwen: ‘Weg met Hem!’ Het is zeer indringend wanneer je volgt wat met Jezus gebeurt, en als je ziet wat de houding is van verschillende personen en wat ze ervan maken. Het zijn er maar weinig die het voor Jezus opnemen. De vrouw van Pilatus zegt: “Laat u niet in met deze rechtschapen men, want ik heb vannacht in een droom veel om Hem moeten doorstaan.” Zij ziet in hem geen misdadiger en niet iemand die de kruisdood verdient. Maar de leerlingen zijn bang en worden steeds banger. Ze verloochenen Jezus en slaan op de vlucht. En dan hangt Hij aan het kruis en komt van de omstanders de spottende vraag: als hij de Zoon van God is, laat Hij dan van het kruis komen en laat die Hem dan redden. Het is een spottende vraag, want ze zien wel degelijk hoe Hij lijdt.

Lijden en dood. Ook in onze tijd stellen mensen die vraag wel eens: Waar is God? Kan die mensen niet van het kruis halen? Waar is God? Vandaag zullen de Koptische christenen dat misschien ook hebben gedacht bij de aanslagen die zij meemaakten in hun kerk, waar ze voor de viering van de liturgie bijeen waren. (Bij bomaanslagen op koptische kerken in het noorden van Egypte vielen op Palmzondag in totaal meer dan veertig doden en raakten vele mensen gewond. Er ontplofte een bom in een kerk in de stad Tanta, ten noorden van de hoofdstad Caïro. Later in de ochtend ging ook een bom af voor de ingang van een koptische kerk in de havenstad Alexandrië.)

De opmerking van de omstanders bij het kruis getuigt van spot: Laat die Hem dan redden. Voor veel mensen door de eeuwen heen is het eerder een pijnlijke vraag als ze met lijden te maken hebben: Waar is God?

Als we het evangelie van deze Palmzondag goed tot ons door laten dringen, dan mogen we beseffen dat het de Zoon van God is die lijdt en het de mensen zijn die Hem bespuwen en bespotten en opjagen. Bij zoveel lijden zou je kunnen uitroepen: waar is God? Maar eigenlijk kunnen we beter vragen: wat is er met de mens gebeurd, dat mensen zover gaan en een onschuldige Jezus vernederen en pijn doen en kruisigen? God is niet ver weg. Want waar lijden en dood is, daar staat Jezus, de gekruisigde naast ons. Hij heeft zijn leven gegeven aan het kruis. Hij staat op uit de dood en gaat voor ons uit naar het eeuwig leven. Veel christenen die gevluht zijn en onderdrukt zijn, zijn vaak heel goed in staat om te zeggen dat God dichtbij hen is. Terwijl mensen die in veiligheid leven bijna academisch kunnen zeggen: “Waar is God bij lijden?” zullen zij zeggen: “God laat ons niet in de steek.”

Dus veeleer is de vraag: Wat is er met de mens gebeurd? God heeft ons toch niet zo gemaakt dat we ons hart sluiten voor de nood van anderen? Palmzondag is het begin van de week waarin we toegroeien naar Pasen. We horen aan de ene kant: hosanna, welkom. En aan de andere kant: aan het kruis met Hem. Zo doen mensen dat blijktbaar. Ze geven op, vluchten weg of maken actief een einde aan het leven van de Heer en zoveel anderen.

Waar is God? Die is in Christus dicht bij de mensen die lijden. Wat is er met de mens gebeurd? We zijn geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Dat geldt voor alle mensen, ook al wordt het leven van veel mensen en ook hun menselijke waardigheid met voeten getreden.

Als kinderen van God mogen wij zijn beeld van liefde en trouw, dat in ons binnenste is gelegd, met eerbied bewaren en blijven vernieuwen. Dat doen we door te bidden en om vergeving te vragen in het sacrament van boete en verzoening en in Jezus' Naam te komen tot daden van barmhartigheid en liefde.

God is in Christus dicht bij ons. Hij reikt ons de hand en zegt: Vrede zij u.

Onze bijeenkomst vandaag heet Tour of Faith. En we mogen ook deze goede week een reis maken, geraakt door het lijden in de wereld, niet stil zitten en ons hart sluiten. We mogen ook zelf getuigen van de liefde van Christus, ook als het pijn doet en ons onbegrip oplevert en zeker als er vragen worden gesteld. We mogen zeggen dat we in die Heer die gestorven en verrezen is geloven en op Hem willen bouwen in plaats van afbreken en kapot maken. Amen.